Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26566
Copyright: Admont, Benediktinerstift

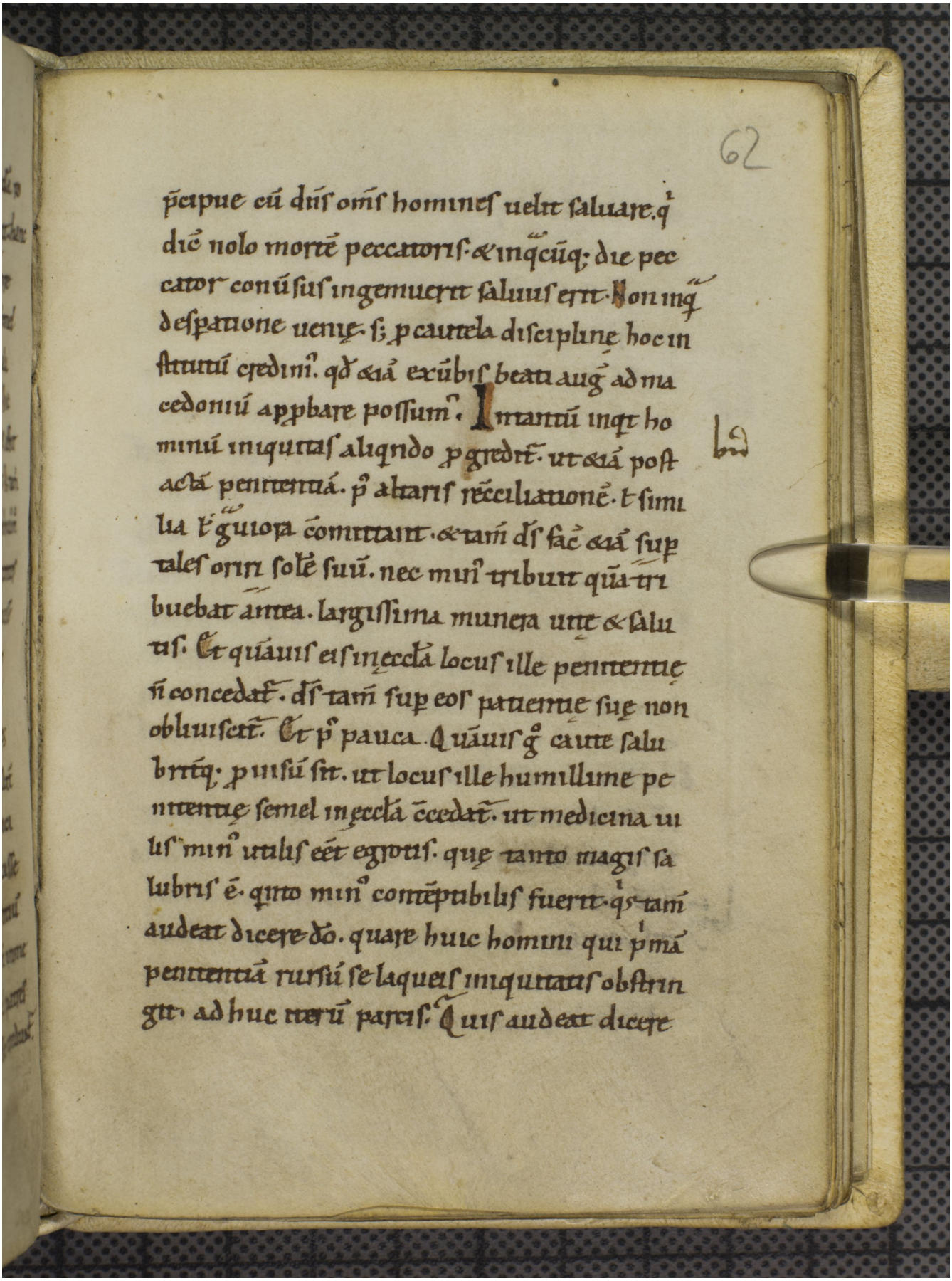

62

pcipue cū dñs omīs homines uelit saluare. q
dicē nolo mortē peccatoris. & inq cūq; die pec
cator conūsus ingemuerit saluus erit. Non inq
desperatione uenię. s; p cautela disciplinę hoc in
stituū credimus. qd & ia ex ubis beati aug ad ma
cedoniū appbare possumus. Imanitū inqt ho
minū iniquitas aliqndo p gredit. ut & ia post
acta penitentia. p altaris reconciliationē. t simi
lia t̄ gulosa committant. & tamen ds sac & ia sup
tales orin solē suū. nec mus tributū quā tri
buebat antea. largissima munera uitę & salu
tis. Et quauis eis in ecclia locus ille penitentię
ñ concedat. ds tamen sup eos patientię suę non
obliuiscet. Et p pauca. Quauis g caute salu
briq; p uisū sit. ut locus ille humillime pe
nitentię semel in ecclia cedat. ut medicina ui
lis min utilis eet egrotis. quę tanto magis sa
lubris ē. quo min contēptibilis fuerit. qs tamen
audeat dicere do. quare huic homini qui p ma
penitentia rursū se laqueis iniquitatis obstrin
git. ad huc iterū parcis. Quis audeat dicere